

2.9.65, יום ה'

שלחתי מכתב לפרופסורים שמואל אגמון, שמואל אטינגר, אוריאל בכרך, אדם בקרמנט, (?)

נתן גולדבלום, אריה דבורצקי, מיכאל דיוויס, יעקב כץ, שניאור ליפסון, דן פטנקין,
דורותיאה קרוק, חנה רוזין, גרשון שלום, ד"ר ים, חיים אדלר, מיכאל ארדון, בן ציון
גינצבורג, דניאל האפט, קלרה חן, אבנר טרייגין, רות נבו, יוסף נוימן, יאיר פרג,
מרדכי קרמר, וולדימיר שטרק, יהונתן שפירא.

בגלוי דעה שהם חתמו עליו כתבו בין השאר: בן גוריון - - ביקש להכתיב הכרעות
שרירותיות בדרכים בלתי פרלמנטריות". שאלתי אם חקרו לפני שחתמו אם השמעה יש בה אמת
ומה הן ההכרעות השרירותיות שביקשתי להכתיב ולמי ומה הם הדרכים הבלתי פרלמנטריות,
ומתי זה קרה.

- בערב כנס הנוער של רפי בחקרוכה, נתאספו אלפים אחדים, דיברו אסנון גולן, נחום
רז, יעל דיין, סטודנטית מירושלים, גפן מאפיקים (מורה שם), ועוד, לבסוף אני.
האספה נמשכה שתי שעות וחצי, וכמדומני איש לא עזב מקומו. שבחי הבייתה בעשר וחצי, לפני
האספה צעדתי בחקרוכה.

בקול ישראל שמעתי הערב הודעה אשכול שבשהי השנים האחרונות הוטבו יחסינו עם

צרפת. האמנם? לפני שנתיים היו גרועים מאשר הם עכשיו?

האיש הזה הולך מדחי לדחי. ("בשתי השנים האחרונות חלה התקדמות נכרת באמריקה,

באנגליה ובצרפת בנוגע לצרכי החימוש").